

DIREKTIVA (EU) 2018/850 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 30. maja 2018
o spremembi Direktive 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališčih
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ravnanje z odpadki v Uniji bi bilo treba izboljšati, in sicer zaradi varstva, ohranjanja in izboljševanja kakovosti okolja, varovanja zdravja ljudi, zagotavljanja skrbnega, učinkovitega in preudarnega izkoriščanja naravnih virov, spodbujanja načel krožnega gospodarstva, povečanja energetske učinkovitosti in zmanjšanja odvisnosti Unije od uvoženih virov.
- (2) Cilje iz Direktive Sveta 1999/31/ES ⁽⁴⁾ glede določitve omejitev za odlaganje odpadkov na odlagališčih bi bilo treba okrepiti, da bi bolje odražali prizadevanje Unije za prehod na krožno gospodarstvo in za napredek pri izvajanju sporočila Komisije z dne 4. novembra 2008 – „Pobuda za surovine: zagotavljanje preskrbe z nujno potrebnimi surovinami za rast in delovna mesta v Evropi“, tako da se odlaganje nenevarnih odpadkov na odlagališčih postopoma zmanjša na najmanjšo možno mero. Komisija in države članice bi morale zagotoviti, da bo to zmanjšanje v skladu z integrirano politiko, ki zagotavlja pravilno uporabo hierarhije ravnanja z odpadki, krepí prehod k preprečevanju, vključno s ponovno uporabo, pripravi za ponovno uporabo in recikliranju ter preprečuje preusmerjanje od odlaganja odpadkov k sežigu.
- (3) Da se zagotovi večja skladnost prava Unije o odpadkih, bi bilo treba opredelitve pojmov iz Direktive 1999/31/ES, kadar je ustrezno, uskladiti z opredelitvami pojmov iz Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (4) Sedanja opredelitev „redko poseljenega območja“ je treba prilagoditi, kar zadeva najbolj oddaljene regije, da bi se upoštevale posebne značilnosti teh območij, ki z okoljskega vidika sprožajo bistveno drugačne pomisleke v primerjavi z drugimi regijami.
- (5) Področje uporabe Direktive 1999/31/ES bi bilo treba uskladiti z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ in bi morale še naprej veljati za odlaganje odpadkov iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti, ki niso zajete v Direktivi 2006/21/ES.

⁽¹⁾ UL C 264, 20.7.2016, str. 98.

⁽²⁾ UL C 17, 18.1.2017, str. 46.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 18. aprila 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 22. maja 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

⁽⁶⁾ Direktiva 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES (UL L 102, 11.4.2006, str. 15).

- (6) Z dodatnim omejevanjem odlaganja odpadkov na odlagališčih bi bile dosežene nedvomne okoljske, gospodarske in družbene koristi, pri čemer je treba začeti s tokovi odpadkov, ki se zbirajo ločeno, kot je plastika, kovine, steklo, papir in biološki odpadki. Pri izvajanju teh omejitev na odlagališčih bi bilo treba upoštevati tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivost recikliranja ali druge predelave ostankov odpadkov iz ločeno zbranih odpadkov.
- (7) Biorazgradljivi komunalni odpadki predstavljajo velik delež komunalnih odpadkov. Odlaganje neobdelanih biorazgradljivih odpadkov na odlagališčih ima znatne negativne vplive na okolje v smislu emisij toplogrednih plinov ter onesnaževanja površinskih voda, podzemne vode, tal in zraka. Ne glede na to, da Direktiva 1999/31/ES že določa cilje za preusmeritev biorazgradljivih odpadkov z odlagališč, je primerno sprejeti nadaljnje omejitve odlaganja tovrstnih odpadkov na odlagališčih, tako da se prepove odlaganje tistih biorazgradljivih odpadkov, ki so bili v skladu z Direktivo 2008/98/ES ločeno zbrani za recikliranje.
- (8) Da se zagotovi pravilna uporaba hierarhije ravnanja z odpadki, bi bilo treba sprejeti ustrezne ukrepe, da se bodo od leta 2030 uporabljale omejitve odlaganja na odlagališčih za vse odpadke, ki so primerni za recikliranje ali drugo snovno ali energetsko predelavo. Te omejitve se ne bi smele uporabljati, če je mogoče dokazati, da odpadki niso primerni za recikliranje ali predelavo in da bi bil najboljši skupni okoljski izid v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, določeno v Direktivi 2008/98/ES, dosežen z odlaganjem na odlagališčih.
- (9) Številne države članice še niso povsem razvile potrebne infrastrukture za ravnanje z odpadki. Zaradi določitve ciljev zmanjšanja odlaganja odpadkov na odlagališčih bodo v mnogih državah članicah potrebne večje spremembe pri ravnanju z odpadki, bodo pa te določitve ciljev olajšale nadaljnji napredek in naložbe v ločeno zbiranje, sortiranje in recikliranje odpadkov ter preprečile izgube materialov, ki so primerni za recikliranje, na nižjih ravneh hierarhije ravnanja z odpadki.
- (10) Postopno zmanjševanje odlaganja odpadkov na odlagališčih je potrebno, da se preprečijo škodljivi vplivi na zdravje ljudi in okolje ter da se zagotovi, da se odpadni materiali z ekonomsko vrednostjo s pravilnim ravnanjem z odpadki in v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki postopoma in učinkovito predelajo, kot je določeno v Direktivi 2008/98/ES. S takšnim zmanjšanjem bi se moral preprečiti razvoj presežnih zmogljivosti objektov in naprav za obdelavo ostankov odpadkov, na primer z energetsko predelavo ali nizko učinkovito mehansko biološko obdelavo neobdelanih komunalnih odpadkov, ki bi sicer lahko otežile doseganje dolgoročnih ciljev Unije na področju priprave za ponovno uporabo in recikliranje komunalnih odpadkov, kot je določeno v Direktivi 2008/98/ES. Iz podobnega razloga in da bi se preprečili škodljivi vplivi na zdravje ljudi in okolje – ne glede na to, da bi morale države članice sprejeti vse potrebne ukrepe, da se zagotovi, da se na odlagališčih odlagajo samo obdelani odpadki – izpolnjevanje te zahteve ne bi smelo ustvarjati presežnih zmogljivosti za obdelavo ostankov komunalnih odpadkov. Da bi poleg tega zagotovili usklajenost ciljev iz Direktive 2008/98/ES in cilja zmanjšanja odlaganja odpadkov na odlagališčih iz Direktive 1999/31/ES, kot je bila spremenjena s to direktivo, ter da bi zagotovili usklajeno načrtovanje infrastrukture in naložb, potrebnih za uresničitev teh ciljev, bi morali državam članicam, ki so glede na sporočene podatke iz skupnega vprašalnika OECD in Eurostata v letu 2013 več kot 60 % svojih komunalnih odpadkov odložile na odlagališčih, omogočiti, da se odločijo podaljšati čas za doseganje cilja deleža odpadkov, odloženih na odlagališčih, določenega za leto 2035.
- (11) Da se zagotovi zanesljivost podatkov, je pomembno natančneje določiti pravila, po katerih bi morale države članice poročati o komunalnih odpadkih, odloženih na odlagališčih. Poročanje bi moralo temeljiti na količini komunalnih odpadkov, odloženih na odlagališčih po postopkih obdelave, s katerimi se odpadki pripravijo na kasnejše odlaganje, kot je stabilizacija biorazgradljivih komunalnih odpadkov, in na količini odpadkov, ki vstopajo v postopke odstranjevanja s sežigom. Kar zadeva komunalne odpadke, ki gredo v postopke obdelave pred recikliranjem in predelavo, kot sta sortiranje in mehanska obdelava, bi bilo treba za namene izračuna cilja glede deleža odpadkov, odloženih na odlagališčih, upoštevati tudi odpadke iz teh postopkov, ki se na koncu odložijo na odlagališčih.
- (12) Pri izvajanju obveznosti iz Direktive 1999/31/ES za zagotavljanje obdelave odpadkov pred odlaganjem na odlagališčih bi morale države članice uporabljati najprimernejši način obdelave, vključno s stabilizacijo organske frakcije odpadkov, da bi, kolikor je mogoče, zmanjšali negativne posledice odlaganja na odlagališčih za okolje in zdravje ljudi. Pri oceni ustreznosti obdelave bi morale države članice upoštevati ukrepe, ki se že izvajajo za zmanjšanje teh negativnih posledic, zlasti ločevanje bioloških odpadkov in ločeno zbiranje papirja in kartona.
- (13) Da se zagotovi boljše, pravočasnejše in enotnejše izvajanje te direktive ter predvidijo vsakršne pomanjkljivosti pri izvajanju, bi bilo treba vzpostaviti sistem poročil zgodnjega opozarjanja za odkrivanje pomanjkljivosti in ukrepanje pred iztekom rokov za izpolnitev ciljev.

- (14) Da bi pripomogli k doseganju ciljev Direktive 1999/31/ES in podprli prehod na krožno gospodarstvo, bi morala Komisija spodbujati usklajevanje in izmenjavo informacij ter najboljših praks med državami članicami in med različnimi gospodarskimi sektorji.
- (15) Poročila o izvajanju, ki jih države članice pripravijo vsaka tri leta, se niso izkazala kot učinkovito orodje za preverjanje skladnosti ali zagotavljanje dobrega izvajanja, ustvarjajo pa nepotrebna upravna bremena. Zato je ustrezno razveljaviti določbe, ki državam članicam nalagajo pripravo teh poročil. Namesto tega bi morale spremljanje skladnosti temeljiti izključno na podlagi podatkov, ki jih države članice vsako leto sporočijo Komisiji.
- (16) Podatki, ki jih sporočijo države članice, so bistveni za to, da Komisija oceni skladnost držav članic s pravom Unije o odpadkih. Kakovost, zanesljivost in primerljivost podatkov bi bilo treba izboljšati z uvedbo notne vstopne točke za vse podatke o odpadkih, črtanjem zastarelih zahtev za poročanje, primerjalno analizo nacionalnih metodologij za poročanje in uvedbo poročil o preverjanju kakovosti podatkov. Zanesljivo sporočanje podatkov v zvezi z ravnanjem z odpadki je ključno za učinkovito izvajanje, za dobro načrtovanje infrastrukture za obdelavo odpadkov in za zagotavljanje primerljivosti podatkov med državami članicami. Zato bi morale države članice pri poročanju o doseganju ciljev iz Direktive 1999/31/ES, kakor je bila spremenjena s to direktivo, uporabiti najnovejša pravila, ki jih razvije Komisija, in metodologije, ki jih razvijejo ustrezni nacionalni pristojni organi, ki so odgovorni za izvajanje te direktive.
- (17) Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje Direktive 1999/31/ES, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s členoma 5a(4) in 15(5) ter členoma 15b in 15c navedene direktive, kakor so bili spremenjeni s to direktivo. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (18) Ker ciljev te direktive, in sicer izboljšati ravnanje z odpadki v Uniji ter tako prispevati k varstvu, ohranjanju in izboljšanju kakovosti okolja ter skrbnemu in preudarnemu izkoriščanju naravnih virov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (19) Direktivo 1999/31/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (20) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽²⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe

Direktiva 1999/31/ES se spremeni:

- (1) v členu 1 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Da bi podprli prehod Unije na krožno gospodarstvo in izpolnili zahteve Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), zlasti členov 4 in 12, je cilj te direktive zagotoviti postopno zmanjšanje odlaganja odpadkov na odlagališčih, zlasti odpadkov, ki so primerni za recikliranje ali drugo predelavo, in s strogimi obratovalnimi in tehničnimi zahtevami za odpadke in odlagališča zagotoviti ukrepe, postopke in smernice za preprečevanje ali

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

zmanjševanje, kolikor je mogoče, negativnih učinkov na okolje, zlasti onesnaženja površinskih voda, podzemne vode, tal in zraka, in na globalno okolje, vključno z učinkom tople grede, ter posledičnim ogrožanjem zdravja ljudi zaradi odlaganja odpadkov na odlagališčih tekom celotne obratovalne dobe odlagališča.

(*) Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3)“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) uporabljajo se opredelitve pojmov ‚odpadek‘, ‚nevaren odpadek‘, ‚nenevaren odpadek‘, ‚komunalni odpadki‘, ‚povzročitelj odpadkov‘, ‚imetnik odpadkov‘, ‚ravnanje z odpadki‘, ‚ločeno zbiranje‘, ‚predelava‘, ‚priprava za ponovno uporabo‘, ‚recikliranje‘ in ‚odstranjevanje‘ iz člena 3 Direktive 2008/98/ES“;

(b) točke (b), (c), (d) in (n) se črtajo;

(c) v točki (r) se doda naslednji pododstavek:

„Države članice se lahko v najbolj oddaljenih regijah v smislu člena 349 Pogodbe odločijo, da bodo uporabljale naslednjo opredelitev pojma:

‚redko poseljeno območje‘ je območje:

- z manj kot 2 000 prebivalci na naselje in ne več kot petimi prebivalci na kvadratni kilometer ali z več kot 2 000, a manj kot 5 000 prebivalci na naselje in ne več kot petimi prebivalci na kvadratni kilometer, katerih količina nastalih odpadkov ne presega 3 000 ton na leto ter
- kjer razdalja do najbližjega urbanega strnjenegega naselja z najmanj 250 prebivalci na kvadratni kilometer ni krajša kot 100 kilometrov in ni dostopa po cesti.“;

(3) člen 3 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se črta zadnja alineja;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti na kopnem, to je odpadki, ki nastajajo pri raziskovanju, izkoriščanju, tudi v predproizvodni razvojni fazi, pri obdelavi in skladiščenju mineralnih surovin in v kamnolomih, je izvzeto iz področja uporabe te direktive, če je zajeto v drugih zakonodajnih aktih Unije.“;

(4) člen 5 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se črta naslednji pododstavek:

„Dve leti pred datumom iz odstavka (c) Svet ponovno pregleda zgornji cilj na podlagi poročila Komisije o praktičnih izkušnjah, ki jih imajo države članice pri uresničevanju ciljev, določenih v odstavkih (a) in (b). Če je to primerno, je poročilu priložen predlog za potrditev ali spremembo tega cilja, da se zagotovi visoka stopnja varstva okolja.“;

(b) v odstavku 3 se doda naslednja točka:

„(f) odpadki, ki so v skladu s členom 11(1) Direktive 2008/98/ES in členom 22 navedene direktive ločeno zbrani za pripravo za ponovno uporabo in recikliranje, z izjemo odpadkov, ki nastanejo v kasnejših postopkih obdelave ločeno zbranih odpadkov, za katere odlaganje na odlagališčih zagotavlja najboljši izid za okolje v skladu s členom 4 navedene direktive.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3a. Države članice si prizadevajo zagotoviti, da od leta 2030 vsi odpadki, primerni za recikliranje ali drugo predelavo, zlasti v komunalnih odpadkih, ne bodo sprejeti na odlagališču, z izjemo odpadkov, za katere odlaganje na odlagališčih zagotavlja najboljši izid za okolje v skladu s členom 4 Direktive 2008/98/ES.“;

Države članice vključijo informacije o ukrepih, sprejetih v skladu s tem odstavkom, v načrte za ravnanje z odpadki iz člena 28 Direktive 2008/98/ES ali v druge strateške dokumente, ki zajemajo vse ozemlje posamezne države članice.“;

(d) dodajo se naslednji odstavki:

„5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se količina na odlagališčih odloženih komunalnih odpadkov do leta 2035 zmanjša na 10 % skupne količine (po masi) nastalih komunalnih odpadkov ali manj.

6. Država članica lahko rok za doseganje cilja iz odstavka 5 podaljša za največ pet let, če ta država članica:

(a) na odlagališčih odloži več kot 60 % svojih komunalnih odpadkov, nastalih v letu 2013, kot je bilo sporočeno v okviru skupnega vprašalnika OECD in Eurostata, in

(b) najpozneje 24 mesecev pred iztekom roka iz odstavka 5 tega člena uradno obvesti Komisijo o nameri, da bo podaljšala rok, ter ji v skladu s Prilogo IV k tej direktivi predloži načrt izvajanja. Ta načrt se lahko združi z načrtom izvajanja, predloženim v skladu s točko (b) člena 11(3) Direktive 2008/98/ES.

7. Komisija lahko v treh mesecih od prejema načrta izvajanja, predloženega v skladu s točko (b) odstavka 6, zahteva od države članice, da ta načrt pregleda, če meni, da ta načrt ni skladen z zahtevami iz Priloge IV. Zadevna država članica predloži spremenjeni načrt v treh mesecih od prejema zahteve Komisije.

8. V primeru podaljšanja roka v skladu z odstavkom 6 država članica sprejme potrebne ukrepe za zmanjšanje količine odloženih komunalnih odpadkov do leta 2035 na 25 % skupne količine nastalih komunalnih odpadkov ali manj (po masi).

9. Komisija do 31. decembra 2024 pregleda cilj iz odstavka 5 z namenom, da ga ohrani ali po potrebi zmanjša, preuči uporabo količinskega cilja na osebo za odlaganje na odlagališčih ter uvede omejitve za odlaganje nenevarnih nekomunalnih odpadkov na odlagališčih. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.“;

(5) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 5a

Pravila za izračun doseganja ciljev

1. Za namene izračuna, ali so doseženi cilji iz člena 5(5) in (6):

(a) se izračuna masa nastalih komunalnih odpadkov, usmerjenih v odlaganje, v izbranem koledarskem letu;

(b) se v maso komunalnih odpadkov, za katere se poroča, da so bili odloženi na odlagališču, vključi masa komunalnih odpadkov, nastalih v postopku obdelave pred recikliranjem ali drugimi postopki predelave komunalnih odpadkov, kot sta sortiranje ali mehansko biološka obdelava, ki se nato odložijo na odlagališču;

(c) se v maso komunalnih odpadkov, za katere se poroča, da so bili odloženi na odlagališču, vključita masa komunalnih odpadkov, ki so bili odstranjeni s sežigom, in masa odpadkov, nastalih pri stabilizaciji biorazgradljive frakcije komunalnih odpadkov, ki se nato odložijo na odlagališču;

(d) se v maso komunalnih odpadkov, za katere se poroča, da so bili odloženi na odlagališču, ne vključi masa odpadkov, nastalih med recikliranjem ali drugimi postopki predelave komunalnih odpadkov, ki se nato odložijo na odlagališču.

2. Države članice vzpostavijo učinkovit sistem nadzora kakovosti in sledljivosti komunalnih odpadkov, odloženih na odlagališču, in tako zagotovijo, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 tega člena. V ta namen smejo uporabiti sistem, vzpostavljen v skladu s členom 11a(3) Direktive 2008/98/ES.

3. Če se komunalni odpadki v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (*) pošiljajo v drugo državo članico ali izvažajo iz Unije z namenom odlaganja na odlagališčih, se vštejejo v količino odpadkov, odloženih na odlagališčih, v skladu z odstavkom 1, in sicer v tisti državi članici, v kateri so bili zbrani.

4. Da se zagotovijo enotni pogoji uporabe tega člena, Komisija do 31. marca 2019 sprejme izvedbene akte, s katerimi vzpostavi pravila za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).

Člen 5b

Poročilo zgodnjega opozarjanja

1. Komisija v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje pripravi poročilo o napredku pri doseganju ciljev iz člena 5(5) in (6) najpozneje tri leta pred iztekom posameznega roka iz navedenih določb.

2. Poročila iz odstavka 1 vključujejo:

- (a) oceno doseganja ciljev za vsako državo članico;
- (b) seznam držav članic, pri katerih obstaja tveganje, da ciljev v postavljenih rokih ne bodo dosegle, ki se mu priložijo ustrezna priporočila za zadevne države članice;
- (c) primere najboljših praks, ki se uporabljajo po vsej Uniji in ki lahko služijo kot smernice za napredovanje pri doseganju ciljev.

Člen 5c

Izmenjava informacij in najboljših praks

Komisija organizira redno izmenjavo informacij o praktičnem izvajanju zahtev iz te direktive in najboljših praks med državami članicami, po potrebi tudi med regionalnimi in lokalnimi organi.

(*) Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).“;

(6) v točki (a) člena 6 se doda naslednji stavek:

„Države članice zagotovijo, da ukrepi, sprejeti v skladu s to točko, ne ogrožajo doseganja ciljev Direktive 2008/98/ES, zlasti glede hierarhije ravnanja z odpadki in povečanja priprave za ponovno uporabo in recikliranja, kot je določeno v členu 11 navedene direktive.“;

(7) v členu 11(2) se črta drugi pododstavek;

(8) člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Poročanje

1. Države članice podatke v zvezi z izvajanjem člena 5(2), (5) in (6) Komisiji sporočijo za vsako koledarsko leto.

Podatke sporočijo elektronsko v 18 mesecih po izteku leta poročanja, za katero se podatki zbirajo. Podatki se sporočijo v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 5 tega člena.

Prvo obdobje poročanja o izvajanju člena 5(5) in (6) se začne prvo polno koledarsko leto po sprejetju izvedbenega akta, s katerim je v skladu z odstavkom 5 tega člena določena oblika za poročanje, in zajema podatke za to obdobje poročanja.

2. Države članice podatke v zvezi z izvajanjem člena 5(2) sporočijo do 1. januarja 2025.

3. Podatkom, ki jih države članice sporočijo v skladu s tem členom, se priloži poročilo o preverjanju kakovosti.

4. Komisija pregleda podatke, sporočene v skladu s tem členom, in objavi poročilo o rezultatih pregleda. Poročilo oceni organizacijo zbiranja podatkov, vire podatkov in uporabljene metodologije v državah članicah ter popolnost, zanesljivost, pravočasnost in doslednost teh podatkov. Ocena lahko vključuje specifična priporočila za izboljšave. Poročilo se pripravi po tem, ko so države članice prvič sporočile podatke, in nato vsaka štiri leta.

5. Komisija do 31. marca 2019 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi obliko za poročanje podatkov iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).“;

(9) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 15a

Instrumenti za spodbujanje prehoda na bolj krožno gospodarstvo

Da bi prispevale k ciljem, določenim v tej direktivi, države članice uporabijo ekonomske instrumente in druge ukrepe za spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki. Ti instrumenti in ukrepi lahko zajemajo tiste iz Priloge IVa k Direktivi 2008/98/ES ali druge ustrezne instrumente in ukrepe.

Člen 15b

Določanje koeficienta prepustnosti odlagališča

Komisija pripravi izvedbene akte, s katerimi določi metodo za določanje koeficienta prepustnosti odlagališča na terenu in za vse območje odlagališča. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2).

Člen 15c

Standard Unije za vzorčenje odpadkov

Komisija sprejme izvedbene akte za oblikovanje standarda za vzorčenje odpadkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 17(2). Dokler se ti izvedbeni akti ne sprejmejo, lahko države članice uporabljajo nacionalne standarde in postopke.“;

(10) člen 16 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 16

Pregled prilog

Komisija redno pregleduje priloge in po potrebi poda ustrezne zakonodajne predloge.“;

(11) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 17

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 39 Direktive 2008/98/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

- (12) v Prilogi I se črta točka 3.5;
- (13) v Prilogi II se črta točka 5;
- (14) v točki 2 Priloge III se črta prvi pododstavek;
- (15) Priloga IV se doda v skladu s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 5. julija 2020. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o tem obvesti ostale države članice.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 30. maja 2018

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednica
L. PAVLOVA

PRILOGA

Doda se naslednja priloga:

„PRILOGA IV

NAČRT IZVAJANJA, KI SE PREDLOŽI V SKLADU S ČLENOM 5(6)

Načrt izvajanja, ki se predloži v skladu s členom 5(6), vsebuje:

1. oceno preteklih, sedanjih in predvidenih stopenj recikliranja, odlaganja na odlagališčih in drugih postopkov obdelave komunalnih odpadkov ter tokov, ki sestavljajo komunalne odpadke;
 2. oceno izvajanja veljavnih načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja odpadkov členov v skladu s členoma 28 in 29 Direktive 2008/98/ES;
 3. razloge, zaradi katerih država članica meni, da morda ne bo mogla doseči posameznega cilja iz člena 5(5) v roku, določenem v navedenem členu, in oceno, koliko dodatnega časa bo potrebovala za izpolnitev tega cilja;
 4. ukrepe, ki so potrebni za doseganje ciljev iz člena 5(8) te direktive, ki veljajo za državo članico v dodatnem času, vključno z ustreznimi ekonomskimi instrumenti in drugimi ukrepi za zagotavljanje spodbud za uporabo hierarhije ravnanja z odpadki iz člena 4(1) Direktive 2008/98/ES in Priloge IVa k navedeni direktivi;
 5. časovni okvir za izvajanje ukrepov iz točke 4, določitev organa, pristojnega za njihovo izvajanje, in oceno prispevka posameznega ukrepa k doseganju ciljev, ki veljajo v primeru dodatnega časa;
 6. informacije o financiranju ravnanja z odpadki v skladu z načelom „onesnaževalec plača“;
 7. ukrepe za izboljšanje kakovosti podatkov, kot je primerno, da se zagotovi boljše načrtovanje in spremljanje uspešnosti pri ravnanju z odpadki.“
-